

7.4 Proposició del Grup Municipal de PxC per demanar el reintegrament del cèntim sanitari.

El secretari presenta la proposició del Grup Municipal de PxC, de 16 de juny de 2014, que es transcriu a continuació:

“Atès que a Espanya s’han gravat els hidrocarburs amb un impost il·legal durant 10 anys. El passat mes de febrer el Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) va tombat l’anomenat cèntim sanitari, un recàrrec al consum d’hidrocarburs aprovat per llei l’any 2.001 per finançar la sanitat que va recaptar indegudament més de 13.000 milions d’euros per a les arques públiques des que va entrar en vigor, l’1 de gener de 2.002, fins el 31 de desembre de 2.011, a falta de quantificar la xifra recaptada al llarg de 2.012.

Vist l’incompliment de la Directiva Europea 92/12 en aplicació del cèntim sanitari. El Tribunal de Justícia de la Unió Europea ha conclòs que l’article 3 d’aquesta directiva ha d’interpretar-se en el sentit que s’oposa a que es pugui considerar que l’Impost sobre les Vendes Minoristes de Determinats Hidrocarburs (IVMDH) persegueixi una finalitat específica, ja que el citat impost, destinat a finançar l’exercici per les comunitats autònomes de les competències transferides en matèria de sanitat i medi ambient, no té per objecte, per sí mateix, garantir la protecció de la salut i del medi ambient.

Atès que Catalunya, juntament amb altres 12 comunitats, va aplicar aquest gravamen fins que l’any 2012 el Govern d’Espanya el va reformar per integrar-lo en l’impost especial d’hidrocarburs. Tractant-se d’un impost estatal amb dos trams –la part estatal i la part autonòmica- Catalunya, en concret, va començar a implementar la part autonòmica l’agost de 2004 amb un gravamen de 2,4 cèntims per litre de carburant, i l’any 2.012 la Generalitat el va incrementar fins els 4,8 cèntims.

Atès que la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea obre les portes a que els afectats duquin a terme reclamacions per tal que els siguin abonats els diners que han pagat indegudament. L’article 66 de la Llei Tributària estableix que el dret a demanar el reemborsament d’un impost cobrat indegudament per Hisenda prescriu als quatre anys, i per tant, com a mínim el contribuent pot reclamar l’import dels quatre anys anteriors a la sol·licitud. Això implica que les reclamacions s’han de presentar amb la màxima celeritat possible perquè com més avança el temps, l’import que es pot reclamar és menor. A dia d’avui es poden sol·licitar directament emparant-se en el citat article aquelles quantitats dipositades entre juny de 2010 –és a dir, contant 4 anys des de la data de prescripció- i finals de 2012, moment a partir del qual l’IVMDH va quedar sense efecte en haver quedat integrat a l’Impost Especial d’Hidrocarburs, la vigència de la qual, des de l’1 de gener de 2013, compleix amb la legislació comunitària.

Atès que l’Ajuntament ha corregut amb les despeses d’hidrocarburs – que inclou la gasolina, el gasoil, el fueloil i el querosè no utilitzat com a combustible de calefacció- necessaris per al funcionament de les unitats motoritzades i vehicles de la Policia Local, brigades de neteja i altres vehicles que presten serveis municipals.

Vist l’efecte retroactiu de la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, que permetrà reclamar el reintegrament de les quantitats indegudament abonades des del juny de 2010 fins al desembre de 2012. Les anteriors a l’any 2010, malgrat haver prescrit, es podran reclamar igualment, no a través del procés d’ingressos indeguts,

sinó a través d'una acció de responsabilitat patrimonial de l'Estat, és a dir, exigint una indemnització.

És per això que el Grup Municipal de Plataforma per Catalunya sol·licita al ple l'adopció dels següents acords:

Primer.- Presentar, amb la màxima celeritat possible, un escrit en forma d'instància en nom de l'Ajuntament de Manresa a l'oficina d'Hisenda corresponent, adreçada a la secció d'impostos especials i altres tributs, aportant els rebuts que acreditin el pagament de factures en concepte d'hidrocarburs entre juny de 2.010 i desembre de 2012 on es detallin els litres i la quantitat abonades, al·ludint a la il·legalitat posada de manifest pel TJUE, per reclamar el reintegrament dels diners abonats indegudament en concepte de cèntim sanitari i els interessos de demora corresponents.

Segon.- Instar Hisenda a fer el reintegrament dels diners cobrats indegudament i ja prescrits en concepte de cèntim sanitari, i en cas que l'Administració tombi la reclamació, iniciar les accions legals oportunes per reclamar la devolució i els respectius interessos de demora.

Tercer.- Informar els veïns de Manresa sobre la possibilitat que tenen, com a particulars, de sol·licitar l'abonament del cèntim sanitari i oferir-los la informació i assessorament necessaris per trametre la reclamació corresponent a través de l'OMIC.

Quart.- Donar trasllat dels acords a les associacions de veïns de Manresa”

El senyor Albert Pericas, portaveu del Grup Municipal de PxC, diu que la moció presentada tracta de demanar a Hisenda el reintegrament del cèntim sanitari a l'Ajuntament de Manresa, durant el període del 2010 fins desembre del 2012.

Diu que aquest cèntim sanitari, que va ser declarat il·legal el passat mes de febrer per la justícia europea, no ha sortit gaire car al govern espanyol ni a les comunitats autònomes, ja que dels 13.000 milions recaptats per les administracions regionals, des del 2002 al 2012, només 2.000 milions -que representen un 15%-, seran objecte de devolució.

La causa es troba en què la majoria de la recaptació, que suma uns 9.000 milions, ha prescrit segons la llei, ja que estableix un període màxim de 4 anys per a la sol·licitud d'ingressos indeguts.

A part, l'administració central té un altre factor al seu favor, fins a un 65% dels consumidors de gasolina afectats per aquest impost durant onze anys d'aplicació, són ciutadans que no posseeixen la factura detallada del consum realitzat, perquè segons les estimacions del sindicat de tècnics del Ministeri d'Hisenda la xifra a retornar seria, aproximadament, d'uns 4.000 milions, comptant ciutadans i professionals.

Les CCAA afectades per la sentència del Tribunal de Justícia de la UE contra el cèntim sanitari han estat més aviat prudentes, i alguns estimen que l'administració central serà la que haurà de fer-se càrrec de la devolució d'aquest impost que es cobrava als automobilistes en la compra del combustible, i en alguns casos des de l'any 2002.

Aquest recàrrec l'han exercit tretze autonomies per finançar el seu sistema sanitari de manera desigual, amb un recàrrec que oscil·la entre 1 i 4,8 cèntims/litre, com per exemple Catalunya que el duplicà, passant de 2,4 cèntims a 4,8. Aquest augment va suposar que les empreses catalanes, de transport la gran majoria, haguessin d'abonar

el 0,072€ per litre pel total d'aquest impost, per part del tram autonòmic més el tram estatal.

Explica que la resposta de la Unió Europea també ha estat dispar, així com el Conseller d'Economia català, que ha recordat que l'impost i la seva normativa és estatal, per tant, haurà de ser el govern espanyol qui haurà de fer front a les conseqüències, tot dient que la Generalitat no assumirà el cost de les devolucions, entre d'altres raons perquè el sistema sanitari català no és capaç d'assumir-lo.

Des de ses Illes, el seu govern ha defensat analitzar amb calma la sentència, ja que en aquesta comunitat va representar 28 milions d'euros d'ingressos el 2012, segons l'avaluació regional.

Per part de la Junta de Castella-Lleó, que només va aplicar durant deu mesos aquest impost i que des de l'1 de gener del 2013 no existeix el conegut cèntim sanitari, ja ho van deixar clar.

L'executiu d'Extremadura ha anunciat que té la intenció d'abolir-lo gradualment per tal que no signifiqui una pèrdua d'ingressos a les arques públiques i ha culpats l'anterior govern de la situació.

Pel que fa a Galícia assegurar que per la seva banda no afecta a la recaptació de Galícia i que no li preocupa haver de fer devolucions pels fons recaptats, ja que correspon a l'administració de l'Estat fer una interpretació sobre la sentència.

La Conselleria d'Hisenda andalusa va declarar que han de ser retornats per la hisenda estatal, ja que forma part del model de finançament autonòmic i que la Junta no es pot permetre cap disminució per aquest motiu.

Per part del govern de Madrid diuen que és prematur per saber quina quantitat ha de ser retornada, com, i qui, perquè aquest impost s'aplica des de l'1 d'agost de 2002 a la comunitat, així com determinar l'abast que pot tenir en el cas de les hisendes autonòmiques.

Astúries, una de les primeres autonomies en aplicar-lo, que va recaptar 363 milions entre el 2004 i 2012, no es pronunciarà fins a estudiar amb profunditat la decisió del tribunal.

Segons la Generalitat Valenciana ha considerat que la sentència requereix una solució coordinada amb la resta de comunitats i el govern, i que correspon a l'Agència Tributària realitzar el seu retorn als professionals del transport.

En resum, les comunitats s'inhibeixen totalment del pagament, cosa que els porta a preguntar-se qui ha de pagar, si el govern central –que el va imposar-, o les comunitats autònomes –que se'n van beneficiar, i de llarg-.

El GMPxC ho té clar i el govern central és qui ha de fer-se càrrec de la seva imposició, però observa que les comunitats autònomes actuen d'una forma força mesquina amb la seva actitud, ja que com s'ha demostrat per diferents governs autonòmics tenen força abandonats a la seva sort els seus ajuntaments i la seva ciutadania, per la qual cosa han presentat aquesta moció.

En no haver-hi més intervencions, l'alcalde sotmet la proposició 7.4 a votació, i el Ple la rebutja per 2 vots afirmatius (2 GMPxC), 12 vots negatius (10 GMCiU, 2 GMERC) i 9 abstencions (3 GMPSC, 1 GMERC, 3 GMPP i 2 GMCUP),

Es fa constar que les senyores Sònia Díaz i M. Jesús Pérez i el senyor José Luis Irujo, del GMPSC, el senyor Joan Vinyes, del GMERC i el senyor Jordi Masdeu, del GMCUP, es trobaven fora de la sala en el moment de la votació.